

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tompai Mihály-utca 10. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás. Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.</p>	<p>Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN. Kiadó laptulajdonos: ID. RÁBELY MIKLÓS.</p>	<p>Az előfizetés díja: Egész évre . . . . . 10 korona. Félévre . . . . . 5 korona. Egyes szám ára: 20 fillér. A hirdetés díja: Egy háromhasábos petsor térfogata . . . . . 20 fillér. Nyilttér sora . . . . . 50 fillér.</p>
--	---	--

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetését és nyilttéri közleményét csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Világháború.

A húsvéti ünnepek nem hoztak pihenést a harczó felek helyzetében, sőt mintha némely helyeken még vadabban tombolnának a harcok. — Ugylátszik, hogy a tavasz beálltával minden áron siettetni akarják a döntést különböző harc-tereken.

A mi minket legközelebről érdekel: a kárpáti harc-tereken elkeseredett küzdelem dúl; az oroszok folytonosan megújuló támadásokkal akarják a mi frontunkat áttörni és erre a célra a nagyszámu emberanyaguk minden lehető tulerejét fölhasználják. De törekvésük mindenütt meghiusul. Mintegy áttörhetetlen kőfal emelkedik az északkeleti Kárpátok láncazatán az a magyar-osztrák és német katonákból huzott embertal, amelynek erején megtörik az orosz áradatnak dühös csapkodása, sőt nagy veszteségekkel kénytelen minduntalan visszavonulni. — Így a mult héten Sárosmegye északi részein Zboró mellett nagy veszteséggel kellett az orosz hadaknak visszavonulniok. Ugyancsak Zemplén északi tájain a Laborez folyó völgye mellett szintén hatalmas győzelmet arattak az oroszokon, a mit a foglyok nagy száma bizonyít. Két helyen maidnem 8000 orosz fogoly esett a mieink kezeibe, utóbb ez a szám még növekedett s gépfegyverek, ágyuk és vagy 5000 puská gyarapította a zsákmányt.

Az oroszok iszonyu veszteségeik daczára folyton megújítják támadásaikat úgy, hogy ez előbb-utóbb hasznavehető emberanyaguk kimerülésére fog vezetni.

A lupkovi és uszoki hágók közt a mi állásaink előre tolt részei ki voltak téve az ellenség pusztító rohamainak. Nehéz volt ott a hegygerinczen tul fölváltani és fölszerelni őket. Miután ezek az előretolt állások nem voltak arányban a többi kárpáti állásokkal, azért a hadvezetőség előre jelentette, hogy ezeket a csapatokat visszavonja a Kárpátok gerinczére, a hol azok fölváltása és ellátása könnyebb lesz és nekünk kevesebb veszteséggel jár, míg az orosz hadak helyzete nehezebb lesz és több veszteséggel jár. Azóta be is következett az oroszok fokozottabb vesztesége s így a hadvezetőség taktikája helyesnek bizonyult.

Nagy harcok folytak Galiczia déli tájain és Bukovina északkeleti részein a Pruth és Dnyeszter folyók között, ahonnan az oroszok nagy erővel akarták a mi seregeinket kiszorítani, de ellenkező eredményt értek el, mert visszaverték őket nagy veszteséggel, sőt legszélso csapataink orosz földre: Besszarabiába nyomultak és ott néhány helységet megszállottak, sőt legujabb hír szerint Chotin várat ostromolják.

Így most a legszélso jobbszárnyunk a Kárpátoktól orosz földre görbült ki, illetőleg oda görbitette ki az oroszok szélso balszárnyát.

Nyugati Galicziában és Lengyelország délibb részein meglehetősen nyugalom uralkodik mostanában. Ugylátszik egészen a szárnyakra helyeződött át a harcok súlypontja. Szép nagy terület: több egész orosz kormányzóság és többnek

egy-egy része van a szövetséges német—osztrák—magyar seregek birtokában s ezek ugy területre, mint a lakosság számára nézve felülmulják keleti Galiczia megszállott vidékeit.

A Visztulától északra eső vidékeken: a Narew és Njemen folyók tájain is folytonos erős harcok dülnek a német és orosz seregek között, de az oroszok minden erejükkel sem tudják az előnyomult német hadakat visszaszorítani. — Ujabban Augusztowtól keletre és Memeltől északra folytak keményebb ütközetek a német seregek győzelmével. — Ha nem volnának ott mocsaras területek, amelyek az olvadás beálltával megnehezítik a közlekedést, már jóval előbbre jutottak volna a német seregek a fő vasutvonal vagy Varsó északi oldala felé.

A nyugoti harcztéren ismét heves harcok folynak. — A francziák szeretnék helyrehozni azt, a mit 8 hónap alatt veszítettek, de heves és folytonos rohamaik megtörnek a német seregek ellentállásán és a francziák nagyon érzékeny veszteségeket szenvednek emberanyagban, pedig már a 17 éves ifjak behívására került a sor s így az emberi erő kimerült náluk.

Az angolok is támadni készülnek a tengerparti vidékeken a tavaszi idő beálltával, bár már szerényebb hangon kezdenek beszélni és nem szólnak Németország elpusztításáról, Berlinbe vonulásról, mint azelőtt. — A hosszú hónapok erőfeszítései megtörik az elbizakodott hangokat is.

A tengeralattjáró „U” hajók munkája igen érzékeny lehet az entente hatalmaira, mert nagyon csendesesen beszélnek róluk. — A buvárhajók közül is elsülyedt egynehány, de sok angol, franczia, sőt orosz hajó is elsülyedt s ez sokkal nagyobb veszteség.

A török harcztéren csöndesebb a helyzet mostanában. A Kaukázusból, Egyiptomból kevés hír jön, de a Dardanellák ostroma is szünetel az angol-franczia hajókat ért sok veszteség és minimális siker miatt. — Szmirna ellen is készülődnek tengeren és szárazföldi csapatokkal, de nagyobb számu sereget nem igen tudnak szállítani, hiszen Angliának baja van Egyiptomban is, Indiában is, a hol az afgánok támadnak és a benszütlött seregek nem akarnak az afgánok ellen harcolni.

A japán—kinai viszonyban enyhülést is jelentenek, de hire jön annak is, hogy Japán fokozta követeléseit és seregei harcra készen állanak. — Kína is mozgósít és így könnyen föllobbanhat a keleten a háboru lángja.

A napokban amerikai békeközvetítésekről is esett szó, de hamarosan hire jött, hogy Wilson elnök jóbarátja Berlinben tapogatózván, kijelentette, hogy a közeli béketárgyalási hírek alaptalanok, bizonytalan most is, mikor jön el azoknak az ideje?

A küzdelem és erőfeszítés folyik tovább.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 6-án dr. Kovács László polgármester elnöklésével közgyűlést tartott, melyen a tisztviselőkön kívül jelen voltak: dr. Baksay Dezső, Benyó Béla, Benyó László, Grosinger Miksa, Gyürky Pál, dr. Kármán Aladár, Loysch Ödön, Lévy István, László Hugó, Medveczky Sándor, idősb Rábely Miklós, id. Rónay Gyula, dr. Ráróssy Gyula, Simon Mihály, Széman Endre, Szabó József méz., Süteő István, Takács László, dr. Veress Samu, dr. Weinberger Rezső, Zachar Gusztáv és dr. Zehery István.

A közgyűlés megnyitása után dr. Kovács László polgármester kegyelettel emlékezett meg városunk kereskedelme, társadalmi és különösen polgársága oszlopos tagjának: Soós Gyula képviselőtestületi tagnak elhunytáról. A közgyűlés a polgármester indítványára az elhunyt emlékét jegyzőkönyvileg megörökíteni határozta s a családhoz részvétiratot intéz.

Napirend előtt dr. Veress Samu szólalt fel s utalva a nagy drágaság és a munkaerő hiánya miatt fenyegető óriási veszedelmekre, a kisbirtokosok és bérlők részére óhajtaná segítséget biztosítani. Fuvaros nincs, kevés az igavonó, kérdést s egyúttal kérelmet intéz a polgármesterhez, hogy a földek szántására a városi fuvarokat nem lehetne-e segítségül hozni.

Polgármester felvilágosította a közgyűlést, hogy a kiküldött mezőgazdasági bizottság már akcióba lépett. A káposztaföldeket a város felszántatja s a földmives iskola segítségével is kilátásba helyeztetett, valamint a nagyobb gazdák is szívesen nyújtanak segédkezet a kisgazdáknak és bérlőknek a földmunkálatok elvégzésében. — A közgyűlés a bizottság sürgős összehívását elrendelte s ettől várja a jelentést.

Az első tárgy Badiny Gyula rendőrkapitány hivatali állásáról lemondása és nyugdíjazás iránti kérvénye volt. — Badiny Gyula

rendőrkapitány 1878 január hava óta állott a város szolgálatában s lemondását bejelentő kérvényében működéséről megemlékezve, köszönetet mond a képviselőtestületnek a mindenkor tapasztalt jóindulatu támogatásért. — Hosszu szolgálatából kiemel három különösen elismerésreméltó mozzanatot és pedig a rendőrség intézményének szervezését, továbbá, hogy a városi szegényalapot mintegy 20000 koronával gyarapította, végül, hogy hosszú szolgálati ideje alatt soha szabadságot nem vett igénybe. A tanács, miután a kérelmező az előirt 65-ik életévét régen túlhaladta, nyugdíjazása elrendelendő s folyó évi április 30-án a szolgálat alól felmentendő. Évi nyugdíja 4400 korona és 780 kor. lakbérnyugdíj. A tanács meleg elismeréssel méltatja a távozó tisztviselő kiváló érdemeit és puritán becsületességgel végzett munkásságát, melylyel kiérdemelte a tanács és szülővárosa közönségének teljes elismerését és köszönetét.

Dr. Kovács László polgármester a mai nehéz időket nem tartja alkalmasnak a személyi kultuszra még akkor sem, ha ilyen minden tekintetben érdemes és tiszteletre méltó férfiről van is szó s most meg kell elégednünk azzal, hogy a távozó tisztviselő érdemeit jegyzőkönyvbe iktatva a város tanácsának és közönségének elismerését és háláját fejezzük ki. Ha a vészterhes felhők hazánk egéről eloszlanak, a város bizonyára megtalálja a módját annak, hogy távozó főtisztviselőjével szemben háláját méltó módon kifejezze.

A közgyűlés a tanács javaslatát egyhangúlag elfogadta.

A városi állatorvosi ügykörre vonatkozó szabályrendelet módosítása tárgyában Soós Gyula felebbeztetést adott be annak kimondása érdekében, hogy a városi állatorvos vidéken gyakorlatot ne folytathasson. — A miniszter a felebbeztetést elutasította s a szabályrendeletet jóváhagyta.

A kolera-barakkok építési költségeinek utalványozását névszerinti szavazással kimondotta a közgyűlés. A rimatamásfalai ut mellett lévő barakk 7279 K 21 fillérbe, a vasut mellett pedig 6282 K 17 fill., a berendezés költsége 1994 K 60 fill., vízvezeték 210 K-t tett ki.

Az 1916. évi községi közmunka összeírása és kivétele elrendeltetett; az ipartestületnek a szokásos 300 korona évi segély megszavaztatott, a városi házi pénztár és gyámpénztár 1915. évi első negyedévi vizsgálatáról szóló jelentés tudomásul vétetett; a városi kocsisoknak a folyó évre egyenként és havonként 10—10 korona pótlék szavaztatott meg.

A vízvezeték- és csatornaépítő Bernstein Káldor és Betsey cég 155773 kor. 80 fillér és járuléka, továbbá 2203 kor. 99 fillér és járuléka, végül 15235 kor. 04 fillér és járuléka iránt beperelte a várost. A tiszti ügyész a város képviselőtestülettel ez ügyben megbízott s a polgármester bejelentette, hogy a város is pert indított a vállalkozók ellen.

Az 1914. évi fogyasztási adó eredményéről szóló jelentés tudomásul vétetett s a pénz beszedésével megbízott s hivatalos időn túl fáradozó hajduknak 50—50 korona jutalom állapított meg.

Löwi Henrik vásárbérlő bérleengedésére vonatkozó kérelmét a közgyűlés, miután számadatokkal kétségtelen beigazolást nyert a forgalomcsökkenés, indokoltan találta s a tanács javaslata alapján a folyó évre hátralevő háromnegyed évi bérből negyedévenként 1500 K-t elengedett a képviselőtestület. Jellinek Jakab-nának pedig a bérléthátralék törlesztésére halasztást adott.

Az 1914. évi számadások megvizsgálására Zachar Gusztáv elnöklésével id. Rábely Miklós és Szabó József K. képviselőtestületi tagok küldettek ki.

Ezután még Rustyák Irma és Bangó Gézáné illetősége elismertetett, Nagy Margit és

TÁRCZA.

Árpád unokája.

Hazát kereső ősem, vezérem,
A mult véreim és könyeim át,
Nótázva lovon, úkrös szekéren,
Mért nem hunyt veled késő unokád!

Magyarnak maradt nagy akarásom'
Szomorúságom', harczoló kedvem',
Tehtetlenség vermébe ásnom,
Miért kényszerül későn kelt lelkem?

Körül harczot dúl az ő vitézség
S szembe kaczag a halállal a nép...
S engem is nógat bús harci készség,
Mert nagy tettekben elbukni oly szép!

S míg zengnek, dúlnak veszett fegyverek,
S galád nép csontját gázolja lábok
S a dicsőség, mint gyorslábú szelek,
Mint sugár-palást vonul utánok.

Én leroskadok ősem, vezérem,
Nekem nem maradt, hasztalan vágyom,
Csak az akarás, csak késő vérem,
Csak tehtetlen nagy magyarságom.

Telek A. Sándor.

Fehér ágyad előtt.

Budapest. Esti szürkület.

A lelkem mesélte nekem ezt a bus mesét.
Kopott, gyermekjátékszerű, homályos szavakkal.
Ugy mesélte, hogy csak én hittem el neki, úgy mesélte, hogy csak én éreztem át...

..... levegőtlen, sötét
kis külvárosi udvarba mentem utána. Ő hívott,
mert beteg volt szegény.

Soká vártam az utcán, a nyugati pályaudvar megszokott villamos megállója előtt egy hűvös vasárnap délután, s hogy nem jött, kusza

kis irást küldtem érte. Könyörögtem neki, hogy jöjjön. Jönnie kell, mert... kell, és nekem üres a város, ha nem láthatom őt. Nem mentem el magam. Kicsi szentélyébe nem szabad nekem mennem, nekem az Idegennek, a Senkinek, kihez sok színes, szíves szava csak olyan volt, mint a csillogó színes papíros.

Lázasan vártam válaszát. Üzent. Beteg. Vár reám.

Sötét konyhába nyitottam, aztán tovább homályos kis szobába, honnan fáradt levegő csapott felém a nyirkos falakról. Kopott, hasadt furniru butorok, fakó tükör, s a kis udvari ablakon félreacsuszott fehér függönyök. És a homály lágy puhaságában ócska ágy hófehér párnái között egy bágyadt, barna kis apáca feje csúszkált. Szemei fátyolosan csillogók...

Ez hát az a kis szoba, a hol fehér álmok születnek, a hol egy virág álmodik a napsugárról...?

A kopott, nyirkos tiszta szegénységében rámlhelt a tükör üvege, melyben megcsillant cizlinderem vonalfénye, fölgyillant ezüstös pálczám s fehér keztyüm.

Szóttlanul nézett reám.

Csendesen letérdeltem melléje, oda a kis kopott, fehér ágy elé. Homály volt körülöttünk s szememben lopva bujt meg egy meleg vízcsöpp... Megcsókoltam forró kis kezét, megsimítottam fájó, sajtó barna tejét. Mosolygott...

És a mint odaborultam fehér párnái fölé, a nehéz homály egyre tömődött a homályos ablakon... Puhaság, bágyadt szomorúság simult fölém és lelkem lehazudott zsilipje fölzsakadt...

Manczika... Beteg kis Virágom... A Te idegennek nevezett Valakid van itt, a ki senkid, s a kinek mégis fáj, hogy magadhoz hívtál... Azt hívtad ide, a kit alig-alig ismersz... azt hívtad ide, a ki olyan volt, mint a többi ember, tréfás, beszélő vagy hallgatag... Azt hívtad ide, a kinek a lelke előtted sötét, idegen pinczejárat,

a hova nem vágyóddol forró nyári tűz elől sem... És mégis hívtál...!

Ebben a nagy bűnös embertömegben az én sápadt arcom, az én mesélő, vértelen ajkam lett a vigasztalód most, a mikor gyöngédségre szoruló, törékeny kis beteg lettél...

És én eljöttem... Eljöttem, hogy mosolyt, kacagást varázsoljak árva kis szivedbe, eljöttem, hogy komédiásod legyek, muzsikás szavu lelki, testi orvosod...

Ne tudd meg soha, hogy ki vagyok! Hogy miért térdelek itt lázas, szenvedő fejecske mellett, ne sejtse meg sohasem. A lélek utjai ugyanis oly ködösek. Hurjait meg megremegteti néha egy kóbor szellő, egy lágy érzés-imádság. Két lélek néha egymásra ismer öntudatlanul.

Elbabusgatlak kicsi Árvám! Leszek ennek a kis dohos szobának halk szelleme. Eljövök hozzád, mert nagyon egyedül vagy. Mesélek neked, mert fáj a kis szived. Megcsókolom forró homlokodat, mert lázas, mert szenvedő... És eljárók hozzád... sírni. Elsírné észrevétlenül, hogy későn jött, árva napsugár talált utat poros lelkem kertjébe. Elkönyezni a nagy város lázas, gyötrő idegenségét, s a Maga fehér lelkének az árvaságát... Én, én a Senkid...

Ezért jöttem el kis ágyad elé...

Utolsó virág vagy lelkem végtelen tarlóján. Őszi, sápadt apró virág. Csókkal, halk misés érzéssel hajlok föléd, mert utolsó, legtisztább vagy fiatalságom őszében. Elteszem elhervadt szírom-emlékedet, az illatot, álmaid bánatát. Aztán megyek, megyek a csendes élet határai felé, meggömbült háttal, fáradón...

De még nem indulok... Lázás a kis fejed... Lázás a kis szád. Beteg, fájó a lelked. Még tied akarok lenni, még boldognak akarlak látni, még tavaszi, illatos halk muzsikát lopok az arczodra. Elviszlek a homályos, nyirkos kis szobából. Letörlöm puha arczodról a bánatot, kacagást hintek rá, s gondtalanságot álmaid, reményeid világába.

Katinszky Gyula illetősége megtagadtatott. — Ezzel a közgyűlés véget ért.

Az orsz. hadsegélyző bizottság felhívása. Fémet a hadseregnek.

Hazánk lakossága páratlan áldozatkész- séget tanusított és tanusít a háboru kitö- rése óta a jótékonyság terén, méltán sora- kozva hős fiaink mellé, akik vérük on- tásával, életük feláldozásával, erős kar- ral tartják vissza az ellenséges veszedelmet mindnyájunktól.

A háboru ismét áldozatot kíván tőlünk! Köztudomásu, hogy miután ellensé- geink fegyvertámadásai dicső szövetsé- gesünk és a mi seregeink hősiességén mindenütt megtörnek, most arra törek- senek, hogy államainkat minden élelmi- szer és nyerstermény behozatalától el- vágják.

Kormányunk bölcs intézkedései és Hazánk fejlett mezőgazdasága meghusi- tandja az élelmiszer hiányára fektetett számítás, de meg kell hiúsítanunk azt a törekvést is, amely a hadi célokra szükséges nyers anyagok behozatalának meggátolásával Hadvezetőségünk cselekvő képességét akarja megbénítani.

Habár hadvezetőségünk eleve gon- doskodott is a szükséges fémekről és azok nagy mennyiségben állanak ez idő szerint rendelkezésére, mégis előrelátók- nak kell lennünk, nehogy azoknak eset- leges hiánya meggátolja akcióképessé- günket.

Szerencsére nagy mennyiségű ilyen fém van Hazánkban a magánosok bir- tokában, amelyet Hazafias Közönségünk

bizonyára készséggel fog a hadvezetőség rendelkezésére bocsátani és ezzel keresz- tül huzzuk ellenségeink ádáz törekvését.

Az Országos Hadsegélyző Bizottság e cél érdekében lovag *Krobotin* Sándor közös hadügyminiszter ur védnökségével és báró *Hazai* Samu m. kir. honvédelmi miniszter ur diszelnökségével országos mozgalmat indít és azzal a sürgős ké- relemmel fordul a hazafias közönséghez, hogy — a vas és acél kivételével — minden birtokában levő és nélkülözhető házi-, konyha- és egyéb **fém tárgya- kat**, nevezetesen: sütőket, lábasokat, fazekokat, tartányokat, merő- és más kanalakat, szűrőket, korsókat, kannákat, katlanokat, mozsarakat, mosó- és mosdó- edényeket, poharakat, csészéket, sulyo- kat, szitákat, vödröket, kádat, csöveket, jég- és virágtartókat, lakatokat, kulcsokat, kilincseket, ablakredőnyöket, hamutartó- kat, bográcsokat, díszszégeket, butor- diszeket, szegeket, játékokat, lámpákat, dísztárgyakat, staniolt, üveg- és pipa- kupakokat, ón és ólom tartányokat és mindezeknek törmelékeit — vagyis mind- azokat a tárgyakat, amelyek kizárólag *vörösréz*ből, *sárgaréz*ből, *bronz*ből, *nikkel*ből, *ón-* és *óloból* vagy ezen fémek felhasználásával készültek — már most gyűjtse össze, hogy azokat a jelzett célra — a későbbben megjelölendő gyűjtő helyekre — a közrebocsátandó ily irányu felhívás után, haladéktalanul és díjtalanul beszo- gáltathassa.

Megvagyunk győződve, hogy a nagy- fontosságú cél nem szorul bővebb meg- okolásra és hazafias közönségünk ismét készséggel teszi adományait a haza oltárára, annál is inkább, mert a cél fontosságától eltekintve, egyuttal jótékony- ságot is fog gyakorolni, mert a begyű- lendő fémeket a hadvezetőség a becsár 50 százalékában megfizeti és ezt az *összeget* az Országos Hadsegélyző Bizott- ság rendelkezésére fogja bocsátani, e bizottság pedig ezen összegből első sor- ban a háboruban elesett vagy rokkanttá vált katonáknak azokat a hozzátartozóit fogja segélyezni, akiknek sem állami segélyre, sem katonai ellátásra törvényes igényük nincsen, másod sorban pedig a rokkant és megvakult katonákat.

Budapest, 1915. márczius havában.
Az Orsz. Hadsegélyző Bizottság nevében:
Simontsits, s. k. ügyvezető alelnök.

Színház.

Mezey Kálmán színtársulata a husvéti ün- nepek alatt megkezdte nálunk előadásai soroza- tát. Mi a direktort régebben ismerjük és ugy tapasztaltuk, hogy mindenkor nagy ambícióval igyekezett a közönség igényeit kielégíteni. Mos- tani társulatának is több tehetséges tagja van, akik a legújabb darabokban szépen megállják helyeiket és a közönség műérzékét kis váro- sunkban némi sikerrel kielégítik.

A mai háborus idők viszontagságai közt nem kis feladat a színpadról szólani a közön- séghez, mert a közönség nagy részének komo- lyabb dolgokon jár az esze, mint a színpadi játékok illúzióin. De hát aki színésznek készült, az mint színész tarthat igényt a megélhetésre és a háboru előhaladott stádiumában megszól- lhatnak már a muzsák is, azok is találnak anyagot magának a hosszú háborunak egyes körülményeiben, a melyek közül megtalálják az utat a közönség szívéhez.

Az eddigi előadások megmutatták, hogy

van még Rimaszombatban közönség, amely a színpad iránt érdeklődik és nem hiába volt *Mezey* direktor tavaszi vállalkozása.

Április 3-án szombaton „*Sybill*” operette vezette be a színi évadot. A közönség jól félig megtöltötte a termet. A czimzerepben *Kürthy* Böske sok elevenséggel és invenczióval alakít- tott, mellette *Bródy* Irén Anna Pavlovna nagy- hercegnő szerepében méltóságteljes megjelenés volt. A hölgyek közül temperamentumával fel- tünt még *Somos* Piri, mint az impresszárió felesége. A testőrtiszt szerepében *Pusztay* adott jól átgondolt alakítást, a nagyherceget sok rutinnal játszta *Réthely*, az impresszárió szere- pében jól megfelelt *Berényi* s a kormányzóét *Csáky* helyesen alakította. Az egész előadás harmonikusan folyt le.

Husvét vasárnapján „*Vörös ördögök*” került színre több képen megrövidítve. Az egyik főszereplő *Berényi* volt, aki Stein Pityu félszeg szerepét sok vervevel alakította. *Mezey* öreg Mihókja a tapasztalt színész biztos alakítása volt. A nazarénus katonát *Csáky* megfelelően játszta. *Réthely* Napoleonja pathetikus alakítás volt. A hölgyek kisebb szerepeiben *Kürthy* Böske, *Császár* Rózi és többen harmonikusan igyekeztek megfelelni a vége felé hézagossá elő- adásnak. A közönség megtöltötte a termet.

Hétfőn, 5-én „*Lengyelvér*” operettet játsz- ták elég élénk érdeklődés mellett. Heléna sze- repében nagyon ügyes, temperamentumos volt *Kürthy* Böske, aki tánczaival is feltűnő tetszést aratott, a tánczosnőt *Bródy* Irén sok elegan- cziával alakította, az anyáéban ügyes alkotást mutatott *Pusztayné*. *Baranszky* gróf szerepében sok technikát és tanulmányt árult el *Réthely*, aki igen hasznavehető, rutinos színész; *Csáky* erőteljesen alakította *Zaremba* rusztikus szere- pét; az ensemble és a zene élvezetesen mű- ködött.

Kedden, 6-án „*Timár Liza*”, *Bródy* Sándor- nak komolyabb erkölcsrajza került színre kisebb pártolás mellett. Az előadás a sikerültebbek közé tartozott. A czimzerepben *Vörös Jankát* láttuk, aki a nehéz, lélektani bonyodalmakkal telt szerepkörnek sok tanulmánnyal és igyeke- zettel telet meg. *Partnere Réthely* az orvos szerepében mindvégig változatos, hangulatos és nagyon jó alakítást nyújtott. Sok dicsérettel szólhatunk *Horváth*ról, aki *Timár* nagy szere- pét a nuanszoknak megfelelően, jól játszotta; neje szerepét *Pusztayné* sok rutinnal alakította. *Pusztay* huszárfőhadnagya nagyon ügyes ala- kítás volt; *Mezey* nyugalmazott tábornoka, *Légrádi* félszeg konzulja, *Császár* Rózi kon- zulnéja mind szépen odailett a játék harmoniá- jához. *Császár* Rózit egy szép csokorral is meglepték a közönség köréből.

Szerdán, 7-én „*Böském*” című híres köny- nyüvéru operettet adták elő nem nagyszámu közönség előtt. A behizelgő zene és énekszám-okon kívül játékokkal élénkséget adtak a darabnak *Kürthy* Böske a czimzerepben, *Bródy* Irén, *Pusztayné*, *Réthely*, *Csáky*, *Horváth*. Az ensemble elég jól működött, kivált a trétásabb helyeken sok derűtséget keltett, de nem min- dig a jó izlés előnyére, mert ez a darab a lé- hák közé tartozik.

Csütörtökön „*Jó éjt Muki!*” című bohózat járta s a nézőtér félig megtelt. A darab rend- kívül mulatságos, a fejtetőre állított kaczagató helyzeteknek és leleményesen kigondolt talál- kozásoknak valóságos tárháza s a mellett a tisztességet nem sérti. A czimzerepben *Horváth* kiválóan sikerült alakítása keltett osztatlan figyelmet, partnere *Pusztayné* hasonló dicséretet érdemel a feleség szerepében. *Pusztay* igen jól adta a tanár kissé merev, ügyetlen szerepét. *Császár* Rózi kedves volt a leány szerepben. *Berényi*, *Réthely* és a többiek jó háttért nyuj- tottak a komikus képhez.

Pénteken „*Sybill*” ismételték meg zónaelő- adásban, félhelyárrakkal s a darab most is nagy tetszést aratott a nézők körében.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük la- punk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetést megújí- tani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

És aztán?...

Aztán, bocsáss el. Felejts el. El kell felejt- ned! Ne láss meg teljesen soha. Ne ismerj teljesen, ne lásd, hogy ember vagyok én is, nyomorult, portestű, szenvedő ember, a kinek rövid életű, de tiszta emlékü kis őszi virága voltál. Nekem már egyenes az utam, az álmo- dások világának kapuja pedig mögöttem...

A lelkem megsugta, hogy ki vagy. A lelkem vezetett ide fehér ágyad elé. Hideg, sívár, önző lelkű emberek között nyujtom feléd sápadt, sovány kezem. Tiszta az érzésem... Imádságos... Anyuskád szeretetét érzem szívembe szállni. Talán ő vezérelt össze minket. S velem küldte el neked szeretetét, hogy hintsem fáradt kis lelkedre. Fehér és halványpiros szeretetvirágo- kat hoztam neked. Vértelenül... Büntelenül... tiszta, meleg érzéssel.

Könyves a Te szemed is...? Nem, neked nem szabad soha érezned azt, a mit az én kopott lelki-hegedüm muzsikál neked. Neked nem sza- bad a szeretetnek őszi virágnylását érezned. Neked nem szabad soha-soha tudni, hogy a leg- szebb az utolsó virág, ... legfájóbb az utolsó imádság.

Hívtál...!

Áldjon meg az Isten! Edes, lázas kis fejed fölött maradok, míg csengő nem lesz kacajod. Míg elfelejtéd fájó, könyves, tiszta multadat, míg... míg boldog leszel.

Aztán, aztán sok, sok év múlva talán csön- des, merengő őszi délutánokon homályos emlék- képen eszedbe fog jutni egy sápadt, fehér ajku fiu, a ki könnyes szemmel imádkozott egyszer, nagyon régen fehér kis ágyad előtt.

Vége a mesének...

..... szomorú lelkem, szomorú meséje eloszlik lágyan az álmodások átvirrasztott éj- szakáiban, és én maradok a ki voltam. Csak egy kis őszi virág száraz, emlékszirma lesz em- lékem, a mint lassan, szomoruan fogok bandu- kolni az én egyenes utamon, a tekete kapu felé...

Füzesi Árpád.

Hirek és vegyesek.

Kitüntetés. *Ferencz Salvátor* főherceg, az osztrák magyar monarchia Vöröskereszt-egyesületének védnök-helyettese báró *Hámos Antal* cs. és kir. kamarás, országgyűlési képviselő, Vöröskereszt-egyleti megbízott berzétei lakosnak a Vöröskereszt-körülírdemek elismerésül alapított II. oszt. tiszteleti jelvényt adományozta.

Katonai előléptetések. A király az itt állomásozó szatmári 5 ik cs. és kir. gyalogezrednél előléptette *Papp Mihály* és *Walter Alfréd* tartalékos hadnagyokat főhadnagyká, *Nyáry Ferencz*, dr. *Kács Izsák*, *Lessinger Sándor*, *Sebes Gusztáv*, *Hell Károly*, *Stein István*, *Weisz János* és *Ákos Géza* tartalékos zászlóskat hadnagyká.

Kitüntetés. A király megparancsolta, hogy az ellenség szemben tanúsított vitéz és önfeláldozó magatartásáért dr. *Kardos Géza* 15. huszárezredbeli tartalékos főorvosnak — *Kohn Adolt* helybeli kereskedő derék fiának — legfelsőbb dicső elismerése tudtul adassék.

Közigazgatási bizottsági ülés elhalasztása. Vármegyénk főispánja: *Kubinyi Géza* a „Hivatalos Lap”-ban közli, hogy a vármegyei közigazgatási bizottság e havi ülését a rendes szokástól eltérően f. hó 14-én, szerdán tartja meg délelőtt 10 órakor.

Pénzügyi kinevezések. A m. kir. pénzügyminiszter *Nyomárkay Béla* rimaszombati pénzügyi fogalmazót jelen állomáshelyén való meghagyással a IX. fizetési osztályba pénzügyi segédtitkárrá nevezte ki. — A számvevőségi tisztviselők személyzeti létszámában a pénzügyminiszter többeket előléptetett jelenlegi állomás helyükön való meghagyás mellett: *Koncskó István* róznói pénzügyi számellenőrt a IX. fizetési osztályba számvizsgálóvá, *Zachar Gusztáv* és *Krajcsák Dezső* rimaszombati, *Sándor Dénes* tornaljai és *Török László* feledi pénzügyi számtiszteket a X. fizetési osztályba pénzügyi számellenőrökké nevezte ki. — *Gothard Bálint* és *Jelenyik M. Lajos* rimaszombati pénzügyi számgyakornokokat a miniszter a XI. fizetési osztályba ideiglenes minőségű pénzügyi számtisztekké nevezte ki. — Végül *Mirkov Lyubomir* tornaljai adóh. tisztet jelen minőségében és állomás helyén a X. fizetési osztályba léptette elő a miniszter. — A városunkban hosszú ideig működött *Pongó Lajos* bajai adóhivatali ellenőrt a IX. fizetési osztályba adóhivatali főtisztte nevezte ki a miniszter.

Esküvők. *Varga Lajos* helybeli köztisztviselőben álló polgártársunk, ipartestületi elnök és neje *Lechoczky Etelka* bájos leánya: *Etelka*, a modori leányiskola volt tanítónője f. hó 8 án délben tartotta esküvőjét városunkban *Csabay Gyula* breznóbányai vasuti pénztárnokkal az itteni ág. ev. templomban. Tanúk voltak: id. *Rónay Gyula* és *Csabay Zoltán*. Az esketést *Csabay Pál* lelkész végezte.

Tóth István helybeli szabómester kedves leánya: *Margitka* folyó hó 10 én délután 4 órakor tartotta esküvőjét a róm. kath. templomban *Csuk Gyulával*.

Eljegyzés. *Varga Henrik* nagyrőczei áll. felső kereskedelmi iskolai tanár e héten eljegyezte *Deutsch Irmát* Budapesten.

Névnapi megváltás. Dr. *Baksay Dezső* né urnó névnapi megváltás címén a Vöröskereszt rimaszombati választmányának pénztára javára 20 koronát adományozott.

Halálozások. *Loffay Lajos* helybeli polgártársunkat és családját mély gyász érte. Fia: *Loffay János* csizmadia segéd, ki három hónapot töltött a harcsteren, mint a 16 ik honvédegyalozredhez besorozott honvéd, a harcsteren szerzett betegségében folyó hó 2-án Marosvásárhelyen 20 éves korában elhunyt. A mélyen sujtott szülők iránt nagy részvét nyilvánult. Folyó hó 4-én temették el.

Özv. *Illés Gyuláné* szül. *Jancsár Ida* folyó hó 5-én Jolsván 66 éves korában elhunyt. A tisztas urasszonyt rokonszenves, jó modora révén széles körökben kedvelték; leánya halála után városunkból elköltözött s most rövid betegeskedés után elhunyt. Orosz fogságban levő honvédszázas fián kívül leánya: *Lokcsánszky Lajosné*, több unokája és kiterjedt rokonság gyászolja az elhunytat, kinek hült tetemeit folyó hó 7-én nagy részvét mellett temették el Rimaszécsen.

Egy igen kedves, városunk társas köreiben jól ismert és kedvelt szép fiatal asszonyról kapunk gyászjelentést a héten, amely szerint *Holéczy Miklósné*, született *Surányi Margit* életének 19-ik, boldog házasságának 2-ik évében április hó 6 án Nyiregyházán rövid szenvedés után elhunyt. Az élete tavaszán elköltözött szép fiatal asszonyban *Holéczy Miklós* főgimnáziumunk rajztanára — a ki mostanig az északi harcsteren küzdött — szeretett nejét gyászolja. *Surányi Imre* és neje szül. *Hollenberg Lujza* gyermekeikkel, *Holéczy Sámuel* és neje szül. *Porubszky Gizella* és kiterjedt rokonság siratja és kísérti sirjába az elhunytat az egyik nyiregyházai temetőbe április hó 8 án. Az engesztelő szent misét április hó 9-én tartották a nyiregyházai róm. kath. templomban.

Aron Dávid helybeli pinczér folyó hó 5-én hosszas betegség után 40 éves korában elhunyt. Folyó hó 7-én temették izraelita polgártársaink részvéte mellett.

Horváth Béláné született *Klumezky Gizella* — itteni asztalos felesége — folyó hó 6 án 42 éves korában meghalt; 7-én temették.

Bodon Gyula itteni származású volt esendőr folyó hó 9-én 44 éves korában meghalt.

Egy vármegyénkből régen elszakadt, de széles körökben ismert férfiú hunyt el e héten Budapesten 58 éves korában. *Friedman Adolf* Óbudavár, varieték, orpheumok és nagyszabású vig mulatóhelyek megalapítója, ki Amerikában szerzett tapasztalatait és vagyonát itt akarta gyümölcsöztetni. Gömöri származású volt s a most is Rimaszécsen vejenél; *Seidner Bertalannál* lakó özv. *Schwarz Jakabné* szép leányát vette nőül. Mikor Amerikából hazakerült, egy ideig itt élt városunkban, azután Budapestre ment és megalapította Óbudavára mulatóhelyét. Uri módon, kényelmesen, nagy fényűzés közepette élt családjával; néhány év előtt azonban agyvérzést kapott s azóta csendben, visszavonulva élt. Most örökre megszabadult az utolsó években jelentkezett gondoktól. A változatos életet élt, sokat tapasztalt világfiból csendes ember lett s mult héten nagy részvét mellett temették el hült tetemeit Budapesten.

Elhunyt katonák. A cs. és kir. 5. gyalogezred 4-ik századához tartozó *Frank Sándor* panyolai születésű nagyváradi lakos f. hó 6-án 23 éves korában a helyőrségi kórházban meghalt. Temetése f. hó 8 án délelőtt ment végbe a köz-kórházból s a kihült tetemek fölött *Singer Rezső* kerületi főrabbi mondott szívhez szóló imát és beszédet.

Bandre Gergely, az 5-ik cs. és kir. gyalogezred 6-ik századának avasfelsőfalui származású közlegénye folyó hó 9-én a helyőrségi kórházban 21 éves korában tüdővészben elhunyt. Ma délután temetik.

Górasz István itteni származású tanító, a 25 ik gyalogezredbeli katona folyó hó 6 án Olmützben a katonai kórházban 22 éves korában meghalt, 8-án temették el.

200000 koronás alapítvány felett, mint tulajdona felett fog idők multán rendelkezhetni a helybeli egy. prot. főgimnázium, amennyiben *Bodor István* nyug. tanár megboldogult nejevel született *Tóth Rózával* egyetértve vagyonának tetemes részét a főgimnáziumnak kötötte le alapítványul oly módon, hogy az „*Bodor Dezső emléke*” cím alatt kamatos kamatjaival mindaddig tőkésítendő, míg az alapítvány 200000 koronára nem nő. Akkor a kamatjövdelem két részre osztatik: 2000—2000 korona két VIII. oszt. ref. és ág. ev. vallású, szegény sorsú, jó magaviseletű és magyar érzelmű tanulóknak adandó ki; a felmaradó kamatjövdelem pedig valláskülömbőség nélkül szorgalmas tanulók tápintézeti díjának fedezésére fordítandó. — Bár a hagyomány mai 25—30000 korona értékét tekintve, hosszú idő fog eltelni, a míg az ifjuság ez alapítvány élvezetébe lép, de hát az iskola olyan intézmény, melynek élete felette áll a véges teremtmények időhöz kötött életének és így mégis csak eljő az idő, amikor sokan áldani fogják *Bodor Istvánt* és megboldogult nejét. — A nemes tett önmagát dicséris a mikor erről megemlékezik a „Gömör-Kishont”, mely mindenkor készséggel állott a tanügy szolgálatára, kötelességének érzi elismerését a köz- és tanügy érdekében is kifejezni *Bodor István* iránt, a ki nemcsak a multban szerzett

hervadhatatlan érdemeket az iskola körül, hanem a jelen nehéz esztendőben is elsőnek sietett segítségét felajánlani a tanárihiány miatt nehéz feladat elé állított tanári testületnek. — A főgimnázium igazgató tanácsa a mult hó végén tartott ülésén foglalkozott e hagyatéki ügygyel, amikor is a legmelegebb elismeréssel adózott a hagyományozóknak, jegyzőkönyvében megörökítette s elhatározta, hogy az elnökség személyesen fogja kifejezni hálás köszönetét.

Számvevőségi gyűlés. F. hó 7-én tartotta meg városunkban a gömöri ref. egyházmegye számvevősége *Czinke István* esperes és *Lukács Géza* egyházmegyei gondnok elnöklete alatt rendes tavaszi gyűlését. Főbb tárgyait e gyűlésnek a gondnoki számadások felülvizsgálásával kapcsolatos számvizsgáló biztosi észrevételek, indítványok, továbbá a dékáni költségvetés tárgyalása, a lelkészi és tanítói gyámintézetekre vonatkozó jelentések elintézése stb. képezték. — Mivel a számvevőség által letárgyalt ügyek között olyan, mely általános érdeklődésre tarthatna számot, egy sem fordult elő; ugyanezért részletes leírását mellőzve, csak annyit említünk még fel, hogy városunkból e gyűlésen az elnökségen kívül *Simon Mihály* lelkész, *Samarjay János* és dr. *Veress Samu* vettek részt, mint a számvevőség tagjai.

Hitközségi gyűlés. A rimaszombati izraelita hitközség folyó hó 4-ére kitűzött évi rendes közgyűlését nem lehetett megtartani, mert az alapszabályokban előirt számban nem jelentek meg a tagok a gyűlésen. A közgyűlés napjával megállapították április 18-át, jövő vasárnapot, mikor is délelőtt 1/2 11-kor lesz a gyűlés s ez határozatképes lesz, tekintet nélkül a megjelenők számára.

Iskolafelügyelők megbízatása. A VI. fiuosztályu elemi iskolai tanulók évről vizsgálatai az idén április második felében tartatnak meg. E vizsgákra az iskolafelügyelői megbízatások leérkezvén, *Lőrinczy György* kir. tanfelügyelő és *Bihary István* kir. segédtanfelügyelő folyó hó 6-án délelőtt fogadták a megbízott iskolafelügyelőket s látták el a szükséges utbaigazításokkal. Az iskolafelügyelők a következők: *Bihary István* kir. segédtanfelügyelő, *Falvay János*, *Liptay János*, *Lipták Endre*, *Mares János*, *Matolcsy Pál*, *Ruszkay István*, *Simko Géza*, *Smögner János* és *Törköly József*.

Nyugtázás. Lapunk kiadóhivatalához a háboruban megvakult katonák részére ismét adományok folytak be. Midőn ezeket nyugtázzuk, ismét felhívjuk a figyelmet, hogy ugy a *füsttelen nap* címén, mint a koronás társaság által a vak katonák részére megindult mozgalom támogatására szolgáló adományokat köszönettel fogadjunk, azokat nyugtázzuk és illetékes helyökre juttatjuk. Az újabb adományok ezek: *Vasas Margit* Rimaszombat 2, *Ludvig Mária* Koháryháza 6, özv. *Hegedüs Istvánné* Rimaszombat 1 korona.

Adomány megvakult katonáknak. *Lukács Gézához*, a segélyakció elnöknőjéhez a háboruban megvakult katonák részére a következő adomány érkezett: *Magyar Istvánné* giczei ref. lelkészné husvétii gyűjtése 20 korona.

Leégett barakkok. Beszterecbányán a most épült új barakk kórházakat nagy veszedelem fenyegette husvét másodnapján. Az egyik barakk fürdőkészítés közben kigyulladt s két épület leégett; a raktárban felhalmozott ruhaneműek és felszerelések csaknem mind odaégték. A katonai tűzoltóság a városi tűzoltókkal együtt emberfeletti módon küzdött a veszedelem ellen. A tiszti személyzet s az egész városi és katonatorvosi kar dr. *Sigmund József* főorvos parancsnoksága alatt tevékeny részt vett a mentési munkálatoknál s bár a két barakk délután 2 órától este 6 ig porrá égett, sikerült a többi 8 barakk épületet megmenteni s a betegeket biztonságba helyezni. Emberéletben nem esett kár.

Tengeri liszt legmagasabb árának újból való megállapítása. A m. kir. minisztériumnak rendelete alapján alakított legmagasabb ár megállapító bizottság a tengeri lisztért követelhető legmagasabb árat folyó évi április hónapra 46 korona 90 fillérben, a folyó évi május hónapra pedig 48 korona 45 fillérben állapította meg. — Ezt a „Hivatalos Lap”-ban vármegyénk főispánja közli a közönséggel.

Pénzüntézeteki közgyűlés. A rimaszombati kereskedelmi és közgazdasági bank r. t. f. hó 8-án munkácsi *Süteő* István igazgatósági elnök elnöklése mellett tartotta évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentését a részvényesek jóváhagyólag vették tudomásul s hozzájárultak az előterjesztett javaslatokhoz. A mérleg és zárszámadás tudomásul vétele után megállapították, hogy az évi nyereség 26143 kor. 64 fill. s ebből 8000 kor. gépgyári értékcsökkenés számlájára fordítandó, mely tartalék most már 20000 koronára növekedett. A tartalék 2532 koronával gyarapított, részvényenkint 15 korona osztalék állapított meg, 491 kor. 64 fillér a jövő üzletév számlájára vitetett át. A részvénytársaság alapítókéje 400000 korona, a tartalék 120000 korona. A felmentvényt a közgyűlés elismerése kapcsán úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelőbizottságnak megadta. A felügyelőbizottság tagjai: *Zeidner* Bernát, dr. *Bleier* Leo, *Braun* Jenő, *Steiner* Adolf, *Szabó* József m. újra megválasztottak.

Elszámolás. A rimaszombati koronás segélyező társaság újabb a következő szolgálatokat teljesítette: A husvétii ünnepekre 2 drb. sertést és 2 üveg uborkát adományozott a fiúiskola és óvodában elhelyezett üdülő katonák részére. Beszerzett 130 liter bort, lekvárt és befőtteket a vöröskereszt és a közkórházban fekvő beteg katonák részére. 200 koronával járult az izr. sebesült katonák husvétii rituális kocsijához. Felszerelték a vasuti állomás mellett fekvő barakkórházat székek, asztalok, mosdók és ivóeszközökkel. A higiénia által parancsolt tisztaság céljából kimosatta, megvarratta és rendbehozatta azoknak az üdülő sebesült katonáknak a fehérneműit, akiknek szűkös anyagi helyzetük ennek a költségét meggátolta. Erre a célra jan. 28 tól április 1 ig mintegy 250 koronát utalványozott ki. Ugyancsak a fiúiskolai üdülőkórház céljaira újabb 2 drb. nagy asztal készített a koronás társaság által berendezett felszerelésekhez. A sebesült és hadbavonult katonák között ezideig kiosztott 232000 drb. cigarettát és 2227 csomag 8 filléres dohányt.

REMEKSZABÁSÚ KOSTÜMÖK, divat felöltök, legújabb kalapmodellek és választékban rendkívül jutányos áron kaphatók: **FISCHER BERTA** női divattermében Rimaszombat. 4-6

Színházi műsor. Tegnap, szombaton este a Vígyszínház „Nagy kabaréját” adták elő a színházban, ma vasárnap délután 4 órakor félhelyárakkal „Vörös ördögök”, este rendes helyárakkal „János vitéz” kerül sorra.

Lisztutalványok. A városházán e héten osztották ki a lisztutalványokat, melyeket *Tóth* Béla városi mérnök és *Melczér* Gyula városi erdőmérnök adott ki a jelentkezőknek. Ezernél több család vette igénybe az utalványokat, mert csak ennek ellenében szabad most már lisztet venni. — Folyó hó 12-étől kezdve ezen utalványokra az üzletekben 0 és lisztet 72 fillérért, főző lisztet 60 fillérért és kenyérlisztet 48 fillérért lehet kapni kilogrammonként.

Községi és körjegyzők mozgalma. A mai történelmi nagy idők fokozott mérvben veszik igénybe a körjegyzők testületét is. Egy részük a titáni küzdelmek részese s hazafias önfeláldozással ontja vérért szeretett hazánkért és királyunkért, azok pedig, akiket hazánk és dicső hadseregünk érdeke őrhelyeiken meghagyott, szívük és lelkük teljes erejével szolgálják a magasatos szent célt, melyre hivatásuk rendelte őket, mert gondoskodniuk kell a gigászi harcok által ejtett sebek gyógyítására és a gyászba borult özvegyek és árvák istápolására is. Most kereste meg a jegyzői kart a „Megvakult katonák Országos Bizottsága”, hogy gyűjtson a háboruban világtalanná lett magyar katonáink javára. — Id. *Fölföldy* Ottmár elnök és *Bodnár* Zoltán az egyesület ékeztollu jegyzője kartársi bizalommal fordul a megyei jegyzőkhöz s kéri, karolják fel ezt a szent ügyet s vegyék pártfogásukba a hazáért és mindnyájunkért örök életükre világtalanná lett hősokeket s kéri, hogy hazafias szeretettel és ügybuzgósággal mozdítsa elő ezen nemes célt, a község anyagi erejéhez képest minden egyes község képviselőtestülete útján bizonyos összegű adományt juttassanak a nemes emberbaráti célra s ezenkívül a községekben is eredményes gyűjtést eszközöltesse.

Adományok a Vörös-Félhold részére. A Vörös-Félhold támogatására alakult Országos Bizottság ezúton tisztelettel kéri az ország törvényhatóságait és mindazokat, akik a török sebesültek javára adakozni óhajtanak vagy pedig gyűjtéseket rendeztek, hogy a szóban forgó pénzüsségeket a Magyar Bank és Kereskedelmi részvénytársaság budapesti főintézetéhez, az ügyet érdeklő közleményeket pedig a Vörös-Félhold Bizottságának központi hivatalához (Budapest Országház) irányítani sziveskedjenek. A Bizottság egyúttal hálás köszönetet mond az ügy érdekében buzgólkodóknak és továbbra is kéri jóakaratu és áldozatkész támogatásukat.

Főpásztori körlevél. Megjelent *Balás* Lajos rozsnyói püspök idei VI. számú körlevele, a melyben közli a vallás és közoktatási miniszter leiraratát az élelmiszerekkel való takarékoskodás ügyében. A fontos hazafias közreműködést híveinek figyelmébe ajánlja. A belügyminiszter rendeletét is tárgyalja a háboru következtében elárult kiskorúak gyámolítására vonatkozólag. A hadifoglyokkal és külföldön internáltakkal való levelezés ügyében felvilágosító hirdetményt közöl. Ajánlja az „Imádkozó király” című színes emléklapot. A rozsnyói székeskáptalanban történt változásokat tudatja. A rimaszécsi plebániára április végéig pályázatot hirdet. Tudatja, hogy *Danics* Lajos karancseszi káplán *Kisterenyén* helyettes lelkész lett. Tábori lelkészi szolgálatra hivattak: *Büdy* Géza, *Kiss* István, *Páva* János, *Liptay* Arnold és *Kárpáti* Ödön káplánok.

Betörés Dobsinán. Mult hó 28-ikán Dobsinán egy galicziai rabbi élestárába betört *Szeckerka* György nevű 56 éves züllött ember. A rendőrőrmester elfogta a tolvajt s a városházára vitte, hol azonban egy őrizetlen pillanatban a tolvaj felakasztotta magát.

Magyarok nagyasszonya... segits minket. Ez a fohász kél minden magyar ajkon most, az 1914—15 évben dúló világháboru rettenetes hánytorgatásai közben. És ezt, ezt a régi magyar fohászt örökölte meg *Lukácsy* Lajos neves szobrász művész egy mástól arasz nagyságu, domborművü plaketten, a mely kis helyre művészi elrendezésben állította be két oldalon a fegyvere mellett álló két katonát, a fel-tüzött szurony markolatán, összekulcsolt kézzel, áhitatosan fordulnak a közepre levő szűz anyához és a kis Jézushoz, — régi magyar hitünk, bátorságunk és honszerelmünk jelképe gyanánt. Az örök magyar dicsőség e remek emléket most sokszorosítják, hogy olesón jusson e különben is megindítóan kedves szobadiszhez a közönség. Előjegyzéseket elfogad a szobrászművész: Budapest I., Várkertbazár.

Nyugtázás. A Koronás segélyező társaság hálás köszönettel nyugtázza a következő adományokat: *Csapó* Lajos városi adópénztáros újabb gyűjtése a hadbavonultak családtagjai tól: 14 korona 34 fillér. — A „Gömör Kishont” gyűjtése a vak katonák részére 60 korona. — A „Gömöri Ujság” gyűjtése a vak katonák részére 125 korona 38 fillér. — 1 üveg uborka *Csillag* Mórné urnőtől. — 1 üveg uborka *Madarász* Pálné urnőtől.

Adományok. A Vöröskereszt egyesület céljaira a héten a következő szives adományokat vettük: *Kohn* Lászlóné (Rimaráhó) 6 drb lepedő, 4 drb párna, 8 drb párnahuzat, *Szlopánszki* Andrásné (Dúsa) 20 drb tojás, *Planos* Zsófia (Derencsény) 15 drb tojás, *Szabó* Miczi (Várgede) 1 drb sonka, 8 drb kalács, 1 drb mákos kürt, 30 drb tojás, *Balaíti* Lidia (Gesztete) 20 drb tojás, 1 drb vaj, *Huszt* Lajos 300 drb saját költemény. Fogadják hálás köszönetünket.

Az elnökség.

„Lengyel mezőkön, tábortűz mellett.” Az Országos Hadsegélyező Bizottság kiadásában a jövő héten megjelenik *Gyóni* (Achim) Géza „Lengyel mezőkön, tábortűz mellett” című háborus verskötete, mely a przemysli várórség magyar csapatainak hónapokon keresztül lelkesítő olvasmánya volt. — A repülőgépen kikerült egyetlen eredeti példány lehető hü utánzatát s az azóta kirepült költeményeket tartalmazó kötet ára 1 korona s kapható lesz az Országos Hadsegélyező Bizottság jelvény-irodájában (Országház I. kapu) s a „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalában (VIII., József-körut 5.) Az előfizetések leggyorsabban eszközölhetők a „Bu-

dapesti Hirlap” r. t. igazgatósága útján (VIII., Rökk-Szilárd u. 4.), melynek nyomdája a kötetet készíti.

A fémrekviráló rendeletek. Ismeretesek azok a rendeletek, amelyeket a kormány az egyes meghatározott fémekből- és ötvözetekből készült fél és készgyártmányok kötelező bejelentéséről és egyes fémek lefoglalásáról a „Hivatalos Lap” márczius 30. ki számában kiadott. — A bejelentés természetesen egyetemesen kötelező, ellenben a lefoglalási rendeletek merevségét bizonyos mértékben megenyhítette a kereskedelmi miniszter külön rendelete, amely a lefoglalásra kötelezett fémek egy részét a saját üzem fentartása céljából a tulajdonos saját rendelkezésére bocsátja. E rendeletek végrehajtására vonatkozó intézkedéseket a kereskedelmi miniszter már megtette s az elsőfoku iparhatóságokhoz irányított körrendeletéhez a szükséges bejelentő lapokat is mellékelte. Az érdekelte ipari és kereskedői szakmáknak mindenestre érdekükben van e rendeletek alapos áttanulmányozása. Nevezetesen a bejelentés az összes kereskedőknél és gyárosoknál található fél- és készgyártmányokra kiterjed, holott a lefoglalás csak azokra az anyagokra vonatkozik, amelyeket már február 6-ikán lefoglalt a kormány s amelyeknek most az azóta keletkezett és a jövőben termelendő készletei foglaltatnak le. — A kereskedelmi miniszter rendeletében különös figyelemre érdemes az a rendelkezés, hogy a saját üzemhez, illetve eladásra okvetlenül szükséges és a rendeletben megállapított részmennyiségek felszabadításán kívül fel van szabadítva minden ezental külföldről behozandó készlet, bármily mennyiségű is legyen az, s azért itt a kereskedelemnek igen gyümölcsöző vállalkozásul kínálkozik az esetleg kipuhatható fémbehozatali alkalmak minél bőségebb kihasználása. Minden esetre fontos, hogy az ilyen külföldről behozott fémek a küldemény beérkezése után azonnal bejelentessenek a kereskedelmi minisztériumnak, amely a fémeket csak a bemutatott beszállítási bizonyítványok arányában szabadítja fel.

CSARNOK.

Népek imája.

E kárhozott földet takaró felhők
Az ég felé utat nyissatok!
Bűnhődő világnak végtelen keserv
Es szenvedés immár helyt adott.
A gyűlölet százszor elérte célját,
Amely egykor a trónig felszállt
S a kiömlött vérnek ártatlan lelke
Bosszulásért nem kér több halált.

E kárhozott földet takaró felhők
Az ég felé utat nyissatok!
Sötét lett ismét Bertalannak éjje
S zúgtak a párisi harangok.
S míg a vak nép mámorban zihált,
Elfeledett oltárt, Istent s erkölcsöt
S vak dühéből immár feleszmélt végre,
Miatán vére hiába ömlött.

E kárhozott földet takaró felhők
Az ég felé utat nyissatok!
Farkasszemét néz a legyőzetlen fél
S az ellen' már életért kapkod.
Hiába oroszlán, akármily' erős
A sasok mégis „sast nemzenek”
S nem rettentik vissza ha utját állják
Beborult viharos fellegek.

E kárhozott földet takaró felhők
Az ég felé utat nyissatok!
Bűnös és büntelen népek imája
Fáradt erővel fel fel sajjog.
Millió árvák szintelen jövője
Csüng az ajkán sok elhagyottnak
S apák büneért váltságot keresnek
Életüknek s évszázadoknak.

E kárhozott földet takaró felhők
Az ég felé utat nyissatok!
Hő imák szállnak fel az Igazsághoz.
Ahol az élet megadatott.
Bűnökért bünnel fizetett váltságdíj
Fel, a magasba tör fel s kiált:
A kiömlött vérnek ártatlan lelke
Bosszulásért nem kér több halált.

Stella C. Cordis.

Nem tudtam aludni.

Tudják-e kérem, hogy hol vagyok most? Az ágyban. Igen. Itt fekszem az ágyban és minden második perczben háromszor verem fejemet a falba... Hogy miért?

Haj, jaj!... Nagy oka van annak! De ne gondolják, hogy öngyilkos akarok lenni. Óh nem! Ennyire még nem vagyok. Csak kurát tartok. Valamit ki akarok verni a fejemből, hogy aludni tudjak. Persze nem sikerül. De ehhez hozzá vagyok már szokva, mert hiszen nekem semmi sem sikerül.

Bogár van a fejemben. Belül. A feleségem plántálta be. Ó igen jól tud plántálni. A kalarábét is olyan jól kiplántálta a mult tavasszal, hogy őszre olyan lett, mint a duda! Csak vártam, mikor szólal meg.

Hopp!... lejár a két perc.
Bum!... bum!... bum!...
Vagy a koponyám puha vagy a fal kemény. Igy bizony nem fogok elaludni soha. Ha csak nem örökre.

Tudják kérem, nekem a feleségem minden! Óvele kelek — és amint látni méltóztatnak, óvele alszom el. Vagy nem alszom el. Majd meglátjuk, hogy lesz. Valahogy csak lesz. Ugy szeretem őt, ahogy csak feleséget szeretni lehet. Szóval, példás férj vagyok.

S ezt nőm nem látja be! Most! — öt évi házasság után!... Azt mondja nekem:

— Haszontalan, czudar ember vagy!
Na!... Hát tessék!...
De nemcsak ennyit mondott. Mondott még mást is. Azt mondta, hogy ő nem is akart hozzám jönni. És csak könyörületből, csak szánalomból jött. Továbbá, mivel én elcsaltam őt. Sok olyat ígértem, amit aztán meg nem tartottam. Hogy a tenyeremen fogom hordozni, (no de ilyet!) — hogy ő lesz a királynőm... Hát ország vagyok-e én? — És ha nem jön hozzám, öngyilkos leszek, mert nélküle nem tudok élni!

Ezt így a szemembe vágta!
De ne tessék neki hinni. Nem így volt. Óh! nem így volt. Egészen másképen volt. Én tudom, hogy volt.

Persze most hortyog. Alszik mint egy bunda. Mintha tiszta volna a lelkiismerete. Pedig, de-hogy. Azért alszik, mert tudja, hogy engem jól felbosszantott — és hogy én most azért nem tudok elaludni.

Bum!... bum!... bum!...
Eh, elfordulok a faltól. Hátha a baloldalon inkább sikerül. Pedig azt mondják, hogy a baloldalon nem jó feküdni, mert akkor a szív nem tud mozogni. Én nem bánom. Elvégre ez a szív dolga. Csináljon, amit akar, de mozogni, inkább nappal mozogjon.

Öt év!... Hogy eljár az idő!
Enyém volt a világ! Szabad voltam, mint a madár! És most?... Nos hát... most... most rab vagyok!

Aztán legyen az embernek jó kedve! Hiszen elég szép, hogy a guta meg nem üt!
De miért is mentem aznap este hozzájuk! Holott tudtam, hogy már veszedelmes.

Hej! — ha az ember nem három részből állana! Testből és lélekből. Jó lélekből és rossz lélekből. Vagy angyalból és ördögből.

Igaz is!... A feleségemet Julinak hívják. Valamikor Juliska volt, de ez régen volt. Én pedig valamikor Józsi, Józsikám voltam. Most „te” vagyok.

De milyen „te”! Jobb arról nem beszélni! Pedig, hogy kívántam ezt az egy szócskát! Talán az életemet is odaadtam volna érte. És hányan vannak embertársaim között olyanok, akik szintén kívánják vagy kívánták. Vagy kívánni fogják! Óh! — hányan vannak!

Szegények. Nem tudják ők, mit akarnak. Én sem tudtam. Most már tudom.

Haj, haj!... Erre is rámondhatom azt, mint mindenre a világon: Adtál Uram esőt, de nincs köszönet benne.

Most is látom magam, amint ott álltam a kapujok előtt. A kilincs a kezemben volt.

Menjek — ne menjek?
Egy hang azt sugta. Szinte könyörögve.
— Józsi... Józsikám! — ha szeretsz... ne menj! Óh! — ne menj!... Fordulj vissza... most még lehet...

Megismertem. Ó volt, a jó, az angyal.
Folytatta:

— Végre is, mit akarsz ezzel a leánnyal? Tetszik neked? Elveszed?

Megijedtem. Csakugyan, erre nem gondoltam.
— Hát akkor ne bolondítsd! Hiszen nem vagy te olyan gonosz.

Már, már engedtem, de hozzám ugrott a gonosz. Mérgesen mordult a másikra:

— Elmenj innen! — Majd felém fordult:

— Ugyan, mit tévőzöl? Mért nem mégy be? Erigy! Rád fér egy kis szórakozás. S a végén is mi történhetik veled? Elbeszélgetsz egy kedves leánnyal és aztán haza mégy. Nem igaz?... Nem kell mindjárt rosszra gondolni.

Elmosolyogtam magam. Ennek igaza van. Nem kell mindjárt rosszra gondolni.

Lenyomtam a kilincset.

Nini!... Ha úgy kidugom a lábam a paplan alól, hogy tódul be a hideg... Eh, visszahuzom. Még megtalálnék tázni.

Juliska az ablak mellett ült és himezett. Mikor meglátott, jobban mondva megérezte: felállt. Hozzá mentem. Kezet nyújtott anélkül, hogy rám nézett volna. Majd visszaült és tovább dolgozott. Én is leültem, de nem melléje.

Kinos csend...
Valami megnevezhetetlen fojtó érzés fogott el.
— Gazember vagy! Gazember vagy! — sugta egy belső szózat.

Éreztem, igaza van. Ennek is igaza van. A rossz lenézően, gunyosan belekaczagott:
— Gyáva!...

Csakugyan, olyan vagyok, mint egy másodosztályos gimnázista.

Hm. Kellene valamit mondani.
— Soh'se törd az eszed! Menj hozzá! Öleld meg, csókold meg! Nem kell annak már más! Ijedten tiltakoztam.

— Bolond vagy! — folytatta ő. Hát nem látod, hogy ezt várja? Hát vak vagy?... Ha meg neki jó, neked mért ne legyen az?

Nem. Nem. Ez egyszer nem engedelmeskedtem neki. Juliska nagyon becsületes embernek tartott. Megbizott bennem. Nem akartam illuzióit elrontani. Noha tudom, nem ellenkezett volna.

— Juliska, tudja e mi az ujság?
Várákzóan emelte rám szemét.

Megrémültem. Csakugyan, mi az ujság? De hát mi az ujság? Melegem lett. Én nem tudok semmi ujságot! De hogy is kérdezhetek ilyet? Már most mi lesz? Mi lesz?

A gonosz gunyosan nézte a vergődésemet.
— Óh... te gyáva!... Hát olyan gyáva vagy te?...
Hirtelen fölemelkedtem.

— De az Istenért, Juliska! — maga beteg! Hisz olyan sápadt... olyan szórtan! Mért nem hív orvost?
Az ördög elégedetten nevetett:

— Ördögös ficzkó vagy! Engem is megtevesztenél.
És az angyal?... Szomoruan sirta:

— Józsi... nem szégyelled magad? Borzasztó! Én tudtam, mi baja és mi az orvossága és orvoshoz küldtem! Nem kinzás ez? Azt hiszem pokoli!

A homlokát simogattam a kezemmel.
— Milyen hideg a homloka! Beteg. Maga nagyon beteg.

Nem birta tovább. Örülten kapott a kezem után és mielőtt megakadályozhattam volna — megcsókolta!

.....
És még sem szakadt rám az ég!
Hogy mit éreztem?

Tudja Isten. Talán mindent, talán semmit. Csak nagy forróság, fullasztó forróság járta át a tagjaimat. Nem melegség, hanem forróság.

Határozottan emlékszem még, Berzsenyi párduczára gondoltam. Szerettem volna látni, hogyan szüli meg a gyáva nyulat. De nem itt, hanem Nubiában. Két évig azt néztem volna egyfolytában.

Nem sokat beszélt. S amit mondott, azt is csendesen mondta, lehelte.

— Meglássa, hü felesége leszek.
Haha! Még most is nevetek, ha eszembe jut! Nem is fogok én ma elaludni!

Bum!... bum!... bum!...
Akkor nem nevettem. Hanem ha úgy kéznél lett volna egy tagló és hozzá egy jól megtermett mészáros: szó nélkül oda tartottam volna a fejem.

— Üssed komám!... üssed!

Sohse gondoltam volna, hogy nekem valaki hü feleségem legyen.

Dehát manapság, a csodák világában, ugyan mi lehetetlen?

Haza mentem. Arczomat két kezembe tettem, tépelődtem. Az izzadság csakugy patakzott rólam.

Gondolkoztam, pedig nem gondoltam semmit. Mintha valaki a vállamra tette volna a kezét. Ó volt. Énemnek jobbik fele.

— Nagyon szenvedsz? — kérdezte szeliden, szomoruan.

Csak bólintottam:
— Nagyon...
Részvétellel tekintett rám.

— Szegény Juliska! — folytatta, inkább önmagának. — Pedig megérdemlené, hogy boldog legyen... Szép lány... kedves lány... jószívű lány... Feleségnek való. Mert lásd, édes Józsi — fordult felém — kétféle lány van. Van olyan, akivel egy pár órán át szívesen elszórakozik az ember és van olyan, akivel egy egész életet is el lehet tölteni. Boldogan.

Kis szünet után folytatta:
— Hiszen igaz, a legényélet is szép... szép... De hát a maga idejében! Minden a maga idejében!

— Aztán meg az embernek kötelességei is vannak. Önmagával szemben, másokkal szemben.

— Vagy gondold el, mi lett volna, ha édes atyád is úgy gondolkodik, mint te?...
— Na látod!

— Pedig amit ő neked adott, azt csak kölcsönképen adta. Kölcsön vagy te Józsi, semmi egyéb.

— Fizesd meg hát, amivel tartozol! Ez a világ rendje!

.....és Juliska jó lány... jószívű lány... és téged igazán szeret.

— Ha nem akartad elvenni, mért engedted meg, hogy szeressen?
Szólni akartam, de visszatartott.

— Csak maradj. Tudom mit akarsz mondani. Csakhogy nincs igazad. Mint ahogy magad is nagyon jól tudod, hogy nincs igazad.

— Igérni valamit sokféleképen lehet. Nem csak szóval, hanem anélkül is.
Hirtelen kapta meg a kezemet:

— Valld be, Józsi, érdekel azért kissé!
Nem tudtam felelni.

— Jó lesz az, hidd el. Csak az első lépés, az elhatározás, az nehéz.

És akkor erőszakos kézzel ragadta meg valaki a vállamat... Az ördög volt.

— Ember!... Hát örültél vagy!? Hát olyat akarsz magadhoz lánczolni, akit nem szeretsz? Mártir akarsz lenni?

Félelken koczkatattam meg:
— De ha szeretsz...
— De ha te nem szereted! — vágta hozzám hevesen.

— Nagyon fájna neki...
— Hát neked fáj az, ami másnak fáj?! Vagy akkor is jajgatsz, mikor nem téget ütnek? Bolond!... Azt mondom neked, ne keresd a fájdalmat, megtalál az téged anélkül is, ne félj!

Hozzám hajolt és halkán suttogott valamit a fülembé. Majd hangosan tette hozzá:

— Ezt próbáld meg! — és arca pokolin ragyogott.

— Nem! Ezt nem!
— Nem? — mondta gunyosan — eszerint hát a vesztedet akarod?
Nem feleltem.

— Akkor én megyek! Keress magadnak jobb tanácsadót!
Csudálatos!

Mért van az, hogy mi, emberek, ha jó és rossz között választanunk kell, nem a jót válasszuk?

Mért van az, hogy mikor az anya azt mondja gyermekének: „Oda ne menj! Mérges kutya van ott. Megharap.” A gyermek mért kérdi oly mohón: „Mérges kutya?... hol, anyám?... Hol?...”

Ósanyánk, Éva, mért evett az almafáról? Holott az Ur megmondá: „Erről ne egyél! — mert ha eszel: meghalsz!”

Mért?...
Gonoszul vigyorgott:

— Tehát végy tintát, tollat, papirost és irjad. Én diktálok.
És diktált:

Igen tisztelt Nagysád!

Annak a vérszopó hiénának, akinek karjaiban most Ön is vergődik, már sok áldozata van. Többek között én is. Ugy dobott félre, mint egy rongyot! Verje meg az Isten!

Ha még nem késő, rugja ki. Ne féljen, nem fogja nagyon a szívére venni. Ha ugyan van szíve!

Egy ismeretlen jóakarója.

Reszketett a kezem, ahogy ezt leírtam. Többet talán nem is tudtam volna írni.

Borítékba tettem és elküldtem. Egy kis lány vitte.

— Mondd, hogy egy asszony küldi.

Mégis csak a jobb oldalamba fekszem. Furcsa. Addig, amíg nem tudtam, hogy van szívem és hogy az a bal oldalamon van: mindegy volt. Akár így, akár úgy. Ugy aludtam, mint a bunda! Sőt most is, ha álmos vagyok, akkor is alszom. Nem nézem azt, hogy így-e vagy úgy. Jobb oldalon-e, bal oldalon-e; hanyatt-e vagy hasmánt? Mindegy! Most nem tudok. És ez a Juliska úgy hortyog!

Akkor sem tudtam. Egész éjjel hánykolódtam az ágyamban. Szinte örültem, mikor megvirradt.

Ugy mentem délután Juliskáékhoz, mint akit akasztani visznek. Csak meg ne irtam volna azt a levelet! Az járt folyton az eszemben.

A házuk elé értem.

— De mi ez?... Itt énekelnek!... Igen! igen! „A virágnak megtiltani nem lehet!...“ De hiszen ez a Juliska hangja! Hát ő énekel?... Ő tud most énekelni?... Vagy nem kapta meg a levelemet!...

Kezdem remélni. Hátha nem kapta meg! Pedig megkapta. Ott volt az asztalon. Felbontva. Rögtön megláttam.

Lehajtott fejjel álltam meg az ajtó mellett. Felém jött.

Csak a cipője orrát néztem. Na most, most! Most rug belém! Most!

De nem rugott belém.

Mindkét kezét nyújtotta felém és az ő kedves hangján csicseregte:

— Jó, hogy jött! Vártam.

Egy kimondhatatlan édes érzés fogott el! Ő várt!

De ez csak egy pillanatig tartott.

Ő várt!... No igen, várt! — hogy aztán kidobjon! De mért nem dob ki rögtön? Hiszen már itt vagyok, már kidobhat!... Megérdemlem!...

Vagy meg akar előbb kinezni?...

Bambán bámultam a semmibe.

— Józsi, magának sok ellensége lehet!

— Ellenség?... Őh!... hogy... hogyan!... Hogyne!...

— Ezt a levelet is...

— Levél?... Azt mondta, hogy levél?...

Milyen levél?... micsoda levél?...

— Ne haragudjon, (én ne haragudjak) de egy pillanatra sem vettem komolyan...

— Nem vett?... Nem vett?... Hát miért nem vett?... miért?...

— No hallja! Ilyen rosszakaratu levelet...

— Ja a levél!... Azt hittem... De mutassa már, milyen... micsoda...

— Ne olvassa el, Józsi, nem érdemes...

Elolvastam.

Kérem! Soha még levélen úgy meg nem botránkoztam, mint épen ezen! A magamén! Kikétkültem a dühtől. Talán még embert is tudtam volna ölni. Épen átokra akartam nyitni a számat, de Juliska, szerencsére, kezeivel lefogta ajkaimat.

— Ne, ne!... Nem akarom — mosolygott könnyein keresztül. — Maga szent előttem!

Tehát szent vagyok! Én vagyok a szent!

Megsemmisülve rogytam a pamlagra. Le voltam verve. A jóságával vert le!

Éreztem, hogy patakzik a könny az arcomon.

Sírtam. Életemben — amennyire vissza tudok emlékezni — harmadszor. Először hat éves koromban, mikor édes apám arcul ütött, amiért egy három éves kis lánykát belöktem a sárba; másodsor, diák koromban, mikor házasodni akartam és nem lehetett (hogy mért nem, azt nem mondom meg) és most.

De jól esett. Most nagyon jól esett.

— Ne sirjon — vigasztalt szintén könnyezve Juliska. — Ne gondoljon rá... Egy pillanatig sem hittem.

Szegény. Azt gondolta, ezért sírok.

Ugy gondolom, virrad.

Hát kérem, így volt. Nem úgy, ahogy ő mondta.

*

Még egyet! A reggelinél azt mondja nekem az én Juliskám. (Mert „Juliskám“ ő nekem mindörökre, csak idegenek előtt „Juli“. De ez csak a tekintély kedvéért van így, nehogy valaki azt fogja rám, hogy: „papucs“!) Tehát azt mondja:

— Te Józsi, úgy hortyogtál az éjjel, mint egy viziló. Nem tudtam miattad aludni!

Jurdik Aladár.

Szerkesztői üzenet.

Sz. I. A. „Matyi“ dolgát legközelebb közölni fogjuk.

Egy kényelmes kis szoba

tisztnek kiadó naponként 1 korona 40 fillérért reggelivel együtt. — CZIM: megtudható e lap kiadóhivatalában Tompa-utca 10.

Bérbeadó lakás.

Lossonczy-utca 21. sz. alatti házban két utcai szoba, konyha, kamra, a hozzátartozó mellékhelyiségekkel és egy darab konyhakerttel május hó 1-től bérbe kiadó.

Értekezhetni lehet ugyanott bármikor Hollós Józseffel. 2-x

Varrónő

ki a női ruha, valamint fehérnemű varrásban teljesen otthonos, háznál való varrásra ajánlkozik. — Meghívást kér: BÁRDOS JÓZSEFNÉ Rimatamásfalva 4-ik szám.

Kiadó lakás és bolthelyiség.

Rimaszombatban, az Andrássy-ut 1-ső számú házban egy egészséges 3 szobás lakás és egy bolthelyiség azonnal kiadó.

Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal.

150 métermázsa elsőrendű széna eladó

ANTÓNÝ földbirtokosnál KÖVI (Gömörm.)

Poltári vendéglőm részére nős

csapost

keresek (valláskülömbőség nélkül) május 1-ére. — Vendéglőmet esetleg bérbe is adom.

KOVÁCS MIHÁLY.

2-6

(POLTÁR.)

Lakások.

A Tamásfalvi-utcai DICKMANN-féle házban egy 3 és egy 5 szobás elsőemeleti lakás fürdőszobával és más mellékhelyiségekkel május 1-ére kiadó.

Lakások.

Az Erzsébet-tér 16. szám alatti emeleti lakás és a Szijjártó-utca 45. szám alatt levő félemeleti lakás f. évi május hó 1-étől bérbe kiadó.

Értekezni lehet a tulajdonos:

KOHN ADOLF

fűszerkereskedőnél, Erzsébet-tér 16. sz. a.

Tanulóul

egy jó házból való fiu felvétetik Baksay J. és Fia üzletében Rimaszombat.

Csikót legelőre

a legeltetési időtartamára, a dobriai fensíkon fekvő igen jó minőségű mesterséges legelőre: darabonként 30 korona bérért vállalunk.

Coburg hercegi intézőség P. GERNYŐ (U. p. Rimaszécs) Vasuti megálló: Dobóca.

Tanulóul

Egy 13-14 éves fiu — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, nyomdásztanulóul; továbbá egy másik 13-14 éves fiu — ki írni és olvasni tud, könyvkötőtanulóul felfogadtatik idősb Rábely Miklós Fia rimaszombati könyvnyomdájába.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a kiadóhivatal

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

A Putnoki Kaszinó választmánya

közhírré teszi, hogy folyó évi **április 15-től** saját helyiségeinek gondozására és éttermének vezetésére

Óvadékképes udvarnokot vagy bérlőt

keres. — Közelebbi feltételek megtudhatók a

Putnoki Takarékpénztárnál.

2-2

Kiadó lakás.

Egy 3 szobás és egy 2 szobás lakás **május hó elsejétől** a **Losonczy-utca 13. sz. alatt** kiadó. — Értekezni lehet ugyanott.

Meghívó

A „Garami Fogasztási Egylet“

(Szász-Coburg-Gothai herceg tisztjei és munkásai számára)

1915. április 25-én d. u. 3 órakor saját helyiségében tartandó

XLI-ik rendes évi közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
2. Számadás jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. Határozat a tiszta nyereség felhasználása iránt.
4. Három tagú felügyelő-bizottság választása egy évre.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítése.
6. Az 1914. év augusztus 2-ikán tartott rendkívüli közgyűlésen elhalasztott javaslat tárgyalása: a „Hangyá“-hoz való esetleges csatlakozás tekintetében.
7. Esetleges indítványok.

Pohorellavasgyár, 1915. évi április hó 11-én.

Az Igazgatóság.

Újságpapíros

(esomagoláshoz) kereskedők, mészárosok, hentesek részére jutányos áron kapható **e lap kiadóhivatalában.**

RÁBELY MIKLÓS FIA

KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE

RIMASZOMBAT, ERZSÉBET-TÉR 9.

Telefon szám:

52.

Telefon szám:

52.

Ajánlom a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű **könyvnyomdámot és könyvkötészetemet,**

minden e szakba vágó munkák pontos, gyors és izlésteljes kivitelére.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok stb. **Ügyvédeknek:** intőlevelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok. — **Pénzügyintézeteknek:** alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvények, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérleg-számlák stb. — **Kereskedőknek és Iparvállalatoknak:** körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, címkek és rágcedulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb. — **Továbbá:** falragaszok, hirdetésmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek stb.

A „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Izléses munka.

Jutányos árak.

Könyvkötészetem: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.

Gyász-szalagok fölliratai gyorsan és izléseesen eszközöltetnek.

Izléses munka.

Jutányos árak.